

5769

	TASTE OF	
	LIMMUD	

Sjabbat 30 mei 2009 / 7 siewan 5769
Sidra Naso, Bemidbar [Numeri] 4:21-7:89
(Tanach blz. 270-282)
Haftara: Sjoftim [Rechters] 16:4-31
(Tanach blz. 522-525)

NB. Wij volgen de Israëlische kalender en hebben alleen één dag Sjawoeot, op vrijdag 29 mei (de Tikoen Leil Sjawoeot is op donderdagavond 28 mei). Daarom wordt deze Sjabbat de reguliere sidra gelezen en zullen wij tot sidra Balak op 4 juli telkens één week voorop lopen op het schema van voorlezingen in orthodoxe synagoges.

Vertaling: Jaap en Sabine Frank

Voor het origineel zie

www.limmud.org/publications/tasteoflimmud/5768/Naso

NASO

De Gersjonieten en Merarieten hebben tot taak delen van de Misjkan (het Heiligdom) te dragen. Een hele reeks wetten wordt beschreven, inclusief het geval dat iemand uit het kampement wordt weggestuurd; wetten die betrekking hebben op iemand die van overspel wordt beschuldigd en de wetten betreffende het Nazireërschap -het zich vrijwillig onderwerpen aan een reeks beperkingen. De sidra besluit met het beschrijven van de offers die door elke stamhoofd zijn aangedragen ter gelegenheid van de inwijding van het altaar.

Naso - Mimi Feigelson

Mimi Feigelson is de Spirituele Mentor (Masjpi'ach Roechanit) en docent Rabbijnse Literatuur en Chassidisme aan de Ziegler School of Rabbinic Studies te Los Angeles. Mimi is een orthodoxe rabbijn (sic) met een Master van de Hebrew University te Jeruzalem. Ze was onderdirecteur van het Yakar Insitutum te Jeruzalem en directeur van diens Beit Hamidrasj voor vrouwen.

Vaak bespeur ik een afgunstige blik bij mensen die ik ontmoet. Zij vermoeden dat ik mijn geestelijke leven op een rijtje heb staan - een God waar ik in geloof, een Tora en Halacha die mijn levenswijze bepalen en een gemeente waarin ik mij geborgen weet. Vaak zeg ik dan dat schijn bedriegt. Ik heb meer vragen dan antwoorden, meer wat onbekend is dan wat ik weet en meer ballen dan ik op elk gegeven moment met mijn handen in de lucht kan houden. Als er iets is waarin ik mij veilig kan voelen, zijn het in de lessen van de Mei HaSjiloachch.

De Mei HaSjiloach, de Isjbitzer rebbe (1800-1854) gebruikte de drie zonen van Levi - Gersjon, Kehat en Merari- als drie voorbeelden van hoe 'wandelen met God' eruit kan zien.

Gersjon is een Meester van Ontzag - zijn adepten, de 'Gersjonieten" geloven dat 'NEEN' een veilig antwoord is op alle vragen. Bij twijfel of ze iets al dan niet moeten doen, laten ze het na. Bijvoorbeeld, als zij zich afvragen of een vernieuwing God welgevallig zou zijn, zullen de Gersjonieten altijd de meest voorzichtige benadering kiezen.

Kehat bevindt zich aan de andere kant van het spectrum, bij de Meesters van Tora. De 'Kehatieten' beheersen de studie van en inzicht in Gods Wetten zozeer dat zij altijd een manier vinden om zichzelf in het verlangde te brengen van de wil van God. Steeds zoeken en vinden ze manieren om het nieuwe en onbekende te ervaren. Tora lezen ze 'tussen de regels door' op zoek naar verduidelijking.

Merari zit veilig tussen zijn twee broers in - de 'Merarieten' zijn de Meesters van Mitswoet en Goede Daden. Zij leven naar de letter van de wet. Zij houden zich niet in op de gebieden waar zij de Tora interpreteren als open en mededeelzaam, maar zullen nooit over de scheidslijn met de grijstonen van 'het land der compromissen' gaan.

Bij het vergelijken van deze drie voorbeelden valt de comfortabele zelfkennis op waar een hoge prijs aan hangt.

Kehat heeft een gevoel van zelfvertrouwen. Het beheersen van de wijsheid van Tora, in de meest uitgebreide zin des woords, helpt zijn adepten bij het betreden van onbekend terrein en het daarbij ervaren van de onmetelijkheid van Gods grootheid. Zij leven met de zekerheid dat ze altijd een manier zullen vinden om zich op Gods hogere bedoelingen te (blijven) focussen.

Gersjon leeft in de zekerheid dat hij nooit een Mitswa zal overtreden. Meester van Ontzag zijn houdt in dat men leeft in een staat van voortdurende verering en besef van de Aanwezigheid van het Goddelijke.

Merari ervaart de vertrouwdheid en troost van een eenvoudig leven van iemand die met de (dagelijkse) werkelijkheid leeft zoals die zich op het eerste gezicht manifesteert. Er is een minimum aan turbulentie in het leven van een adept van Merari - er is immers een boek met wetten en gebruiken dat ons op het pad van de minste weerstand en de grootst mogelijke helderheid begeleidt.

Dit zijn de geschenken die op hun pad liggen. Echter, zoals hierboven al is gesuggereerd, liggen er op elk daarvan ook gevaren op de loer. De Kehatiet zal zich altijd afvragen of hij niet te ver zal gaan. Zal ik niet in een situatie kunnen terechtkomen waarin ik écht geen idee heb van wat God van mij wil? Kan ik in Gods wereld de weg kwijt raken?

De Gersjoniet zal zich altijd afvragen of hij zichzelf in zijn nederigheid en ontzag niet de vreugden en het genot des levens ontzegt? Zijn er delen van Gods schoonheid en verwondering die ik nooit zal ervaren omdat ik mijn hele leven op 'safe' heb gespeeld?

En een Merariet zal zich altijd blijven afvragen of hij ooit zijn spirituele spierkracht heeft beproefd? Berust de stelling 'geen pijn, geen winst' wel op waarheid? Heb ik iets over het hoofd gezien bij het mysterie en de geheimen van het leven doordat ik een te eenvoudig leven heb geleid? En is er zonder lijden wel sprake van vervoering?'

Wat deze drie archetypische broers met elkaar gemeen hebben, is niet zozeer de duidelijkheid van hun zoektocht, maar vooral de twijfels en de tweeslachtigheid van hun respectieve keuze. Wat ons de weg wijst in een leven gewijd aan een bestaan in Gods aanwezigheid zijn niet zozeer de duidelijke antwoorden, maar vooral de vragen en de tweeslachtigheid van onze zoektocht die ons werkelijk laten volharden.

Een andere invalshoek - Libby Burkeman

Bij het lezen van sidra Naso valt mij op dat de nadruk op het feit ligt dat uitsluitend 30 tot 50 jarigen in de Tent van Ontmoeting mogen werken. Deze specifieke zinsnede komt zes keer binnen een relatief geringe hoeveelheid tekst voor. Stel je eens voor dat deze beperking deel uitmaakte van onze huidige arbeidswetten...

Hoe zou jij je leven invullen tot je dertigste? Zou men zijn tijd vullen met studie en vrijwilligerswerk -zoals Limmoed- of zouden we te maken hebben met eenzelfde overtrokken situatie waarin we ons vandaag de dag bevinden met steeds meer steekpartijen en wapengeweld en met mensen, die beweren dat er niet genoeg mogelijkheden zijn om de jeugd zinvol bezig te houden?

Stel je -als positief gegeven- voor dat je slechts 20 jaar zou hoeven te werken en dat je daarna met vervroegd pensioen zou (kunnen) gaan. Zou dat gegeven ons de gelegenheid geven meer te doen wat ons ook nu -buiten ons traditionele werkzame leven om- gepassioneerd bezig houdt of zou dat, als keerzijde, onze vrijheid nog verder inperken?